

banenettet til Vestjylland, at det tværtimod for denne dog ganske vist ikke uvæsentlige Del af vort lille Land er af allerhøieste Interesse; at den, saasnart som ske kan, bliver delagtiggjort i dette Gode. Jeg havde Ordet om den samme Sag ved Finantslovens 1ste Behandling, og følgende den høitærede Formands Opfordring skal jeg ikke her komme tilbage til at udvikle, hvorfor det er min Overbevisning, at Vestjylland for sine økonomiske Interessers Skyld i allerhøieste Grad tænger til en Jernbane; jeg skal tillade mig at henholde mig til, hvad jeg dengang sagde. Der er imidlertid tillige et andet Hensyn, som det forekommer mig, man virkelig maa tage. Det er nemlig Tilfældet, saaledes som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) igaar yttrede, at det var ved en ligefrem Overenskomst, at Loven blev gennemført i 1868; derom er der ikke Tvivl. Den daværende Indenrigsminister havde forelagt et Lovforslag om at føre en Bane fra Nørresundby til Frederikshavn og en Bane fra Skanderborg til Silkeborg, men det vilde ikke være lykkedes ham i dette Thing at føre disse to Baner igjennem, hvis han ikke tillige var gaaet ind paa i Loven at medoptage den vestjydskke Bane, det er vist. Men naar dette er vist, saa er det heller ikke mere end billigt og naturligt, at denne Overenskomst, ogsaa bliver fuldt opfyldt, og at man ikke søger at stubbe sig derfra. Der er endnu et tredje Punkt, som jeg vil bede det høie Thing at lægge Mærke til. Ved Loven af 1861 er der indført en Bestemmelse om, at Expropriationsudgifterne til de fynst-jydskke Baner delvis skulde overtages af vedkommende Landsdele, Fyn og Sylland. Denne Bestemmelse var imidlertid ikke udført saaledes, at det var muligt at udføre den, og der blev da fra den daværende Finantsministers Side stillet den Betingelse, for at han for sit Vedkommende kunde gaa ind paa Loven af 1868, at der fremkom og vedtoges en Lov, hvorved Statskassen fik denne Udgift godtgjort af vedkommende Landsdele. Denne Lov blev da forelagt af den daværende Indenrigsminister og af ham gennemført; den er bleven til Lov, og vedkommende Egne, ikke alene Vestjylland og Fyn, men ogsaa de vestlige Egne, have allerede tilbøieligt betalt disse

Expropriationsudgifter. Jeg kan ikke se rettere, end at de ligefrem derigjennem have betalt en ialtsald moralsk Ret til at faae Banerne byggede indenfor det Tidrum, som man dengang blev enig om ved Loven at fastsætte. Jeg skal blot endnu ligeoverfor de meget stærke finantsielle Betænkeligheder, der, som det synes, nærmest have bragt dette Lovforslag til Verden, idet det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen) igaar yttrede, at hans Hensigt var at blive fri for en Indkomsskat i det kommende Finantsaar, bemærke, at Ingen mere end jeg kan være enig med ham i Dunstet om at blive fri for en Indkomsskat; men naar han erklærede, at Anlægget af de jydskke Baner og en Indkomsskat i det kommende Finantsaar stode i en uopløselig Forbindelse med hinanden, da er det kun Tilfældet, forsaavidt dette Thing vil indrømme den nuværende Finantsminister, at Pengene ikke maa tilveiebringes paa anden Maade, thi der er Intet ivæsen for, at Pengene kunne tilveiebringes paa anden Maade. Det, der er vist, er, at skulle vi anlægge jydskte Jernbaner, saa maa vi ad extraordinær Veje tilveiebringe Midlerne dertil; men det er sikkert ikke vist, at vi ere nødt til at paalægge os en Indkomsskat, thi der gives, som sagt, flere Maader hvorpaa Pengene kunne skaffes tilveie.

P. Nielsen: Da jeg bad om Ordet, var det egentlig min Hensigt at behøde et Endringsforslag til Lovforslaget, forsaavidt det kom til 2den Behandling, men ved at overveie denne Sag i Forbindelse med mine nærmeste politiske Venner, er jeg kommen til den Bestlutning, at jeg ikke vil behøde et saadant Endringsforslag. Idet jeg imidlertid naturligvis forbeholder mig Ret til at stille Endringsforslag, forsaavidt Lovforslaget gaar over til 2den Behandling, vil jeg nu følge min sædvanlige Fremgangsmaade her i Salen, og det saameget hellere, som den kommer til at stemme overens med den ærede Formands Dunst; den gaar ud paa hellere at tale maasselig lidt end vel meget. Derfor vil jeg frasalde Ordet.